

V SLOVENIJI IMAMO PRVO ČISTO ZASEBNO PLANINSKO KOČO

MERJASEC NA VOGLU

IVANKA KOROŠEC

Množice so povprečne, posamezniki so tisti, ki vplivajo na napredek in razvoj sveta. Množice spe in se ne ganejo. Brez nadpovprečno nadarjenih posameznikov še danes ne bi imeli ne ognja, ne kolesa, ne čolna, ne strehe nad glavo. Morda bi še zdaj prebivali v jamah. Na vso srečo so posamezniki, sodobni Prometeji, ki sicer ne ugrabijo Zevsu ognja, ampak so nosilci novih, nenavadnih idej.

Eden izmed takih ustvarjalnih in sposobnih ljudi je 42-letni Leščan **Borut Kokelj**. Po poklicu je oblikovalec in vodi uspešno firmo — atelje za propagando B/M na Lancovem. Je vnet športnik in ljubitelj gorá. Domislil se je, da bi odprl lastno planinsko kočo.

Med bivanjem v svoji brunarici na Voglu, kjer preživlja mnoge trenutke svojega prostega časa, je namreč že dolgo časa opažal, kako nujno potrebna bi bila tam planinska kočica. Ski hotel in brunarice na Voglu, ki jih upravlja Alpinum iz Bohinja, so sicer obnovljene, vendar še zdaleč ne zadoščajo za množice smučarjev, planincev, pohodnikov in vseh drugih ljubiteljev narave, ki v vseh letnih časih oblegajo ta predel Triglavskega narodnega parka.

V POL LETA POSTAVLJENA KOČA

Že leta 1935 je na Voglu stala planinska kočica »Skalaški dom«, kjer so planinci dobili vso oskrbo, prišli pa so seveda peš iz Ukanca — lahko so najeli nosače. Skalaški dom je bil po vojni požgan.

Borut Kokelj je v bližini Ski hotela kot nadomestno gradnjo prejšnjega objekta postavil nadvse prijetno planinsko kočico, ki se jo je že med gradnjo oprijelo ime Merjasec (zakaj to ime — to pa že sodi v drugo zgodbo). Zaprošil je za vsa potrebna dovoljenja, saj želi, da bi kočica prišla v register planinskih koč pri Planinski zvezi Slovenije.

»Koča sem gradil z lastnimi sredstvi in je bila postavljena rekordno hitro. Junija smo začeli, 15. decembra pa smo jo odprli,« je povedal podjetni lastnik. »Pred kratkim so se tu oglasili člani Gospodarske komisije Planinske zveze in dali pozitivno mnenje, saj so ugotovili, da kočica izpolnjuje za registracijo prav vse pogoje pravilnika.

Planinec dobi lahko v Merjascu popolno oskrbo: hrano in prenočišče. Imamo dve sobi po 6 ležišč in 15 skupnih ležišč. Koča bo odprta vse leto, brez prekinitiv. Transverzala poteka s Komne na Krn in do planine Razor. Od tod pa je dolg kos transverzale brez vmesnih planinskih postojank vse do kočice na Črni prsti, za kar je potrebna skoraj celodnevna zložna hoja, vmes pa ni niti pitne vode. Mnogo planincev dela tudi obratno turo — s Črne prsti preko Rodice, Šije in Vogla na Komno. Tura je privlačna, a kaj, ko so kočice daleč narazen.«

Vsakdanja praksa kaže, da je bila odločitev za posta-

vitev kočice pravilna; od 15. decembra lani, ko je bila odprta, so smučarji in planinci nad njo navdušeni.

»Koča je nadaljevanje nekdanje tradicije Skalaškega doma. Nujno je potrebna in ne predstavlja konkurence nikomur, saj je dela za vse dovolj. Če bi povečali zmogljivosti žičnice, bi ljudem niti ne mogli nuditi storitev na primernih ravni. Trenutno je v koči pet zaposlenih. Na željo lahko organiziramo tudi vodniško službo.

Od Planinske zveze v kratkem pričakujem pozitiven odgovor oziroma vpis kočice Merjasec v register planinskih koč Slovenije. V delu je že tudi tabla nad vhodom in razglednice kočice. Planinci bodo potem lahko dobili tudi transverzalni žig v koči.«

Planinci, ki bodo prihajali v kočico, torej sploh ne bodo vedeli, da je to planinska kočica v privatni lasti. Borut Kokelj tega niti noče poudarjati; on bo samo poskrbel, da bodo storitve v koči na najvišji možni ravni in da bodo gostje čimbolj zadovoljni.

»Koča ima UKV povezavo in tudi telefon. Je ekološka, kot je sploh lahko. Imamo centralno kurjavo na električno (čeprav imamo tudi peč na drva), smeti sproti odvažamo v dolino, prav tako tudi fekalije iz stranišč, in sicer v čistilno napravo na Jesenice. V koči je tudi prostor za nekadilce. Vode na Voglu sicer ni, uporabljamo kapnico, kadar je zmanjka, jo vozimo z gondolo iz doline.«

Kočica je treba videti, saj se, naslonjena v razgibanem terenu te visoke planote, vsa nova in bleščeča prikupi planincu, še preden stopi vanjo. Koča je pravi mali muzej z razstavljenimi številnimi eksponati uporabnih predmetov naše preteklosti, ki jih je Borut Kokelj zbral po Bohinju.

MNENJE GOSPODARSKE KOMISIJE PZS

Seveda sem poklicala tudi na Planinsko zvezo Slovenije in član Gospodarske komisije **Danilo Sbrizaj** mi je razložil, da so obiskali kočico Merjasec 9. 2. 1997 in ugotovili, da kočica v resnici izpolnjuje vse pogoje, ki jih določa Pravilnik Planinske zveze Slovenije. Kokelj je dobil tudi soglasje Triglavskega narodnega parka, sploh pa je po izkušnjah planincev kočica v resnici potrebna, saj poleti na Voglu ni objekta, ki bi planincem nudil hrano in prenočišče. Sklep o vpisu v register planinskih postojank naj bi Gospodarska komisija sprejela do konca februarja. Gospod Sbrizaj je še dejal, da bo to druga privatna planinska kočica — prva je Dom na Slivnici.

A vseeno ne gre za popolnoma enako stvar. Dom na Slivnici je namreč občina dala v najem **Francu Frasu** in ta ga uspešno upravlja že tri leta. Merjasec pa je Kokeljeva last od temeljev do zadnjega strešnika. Tudi sicer kočici ni mogoče primerjati ne po opremljenosti, ne po delovnem času itd. Merjasec na Voglu je torej prva popolnoma privatna slovenska planinska kočica.